

løgtingsvalið '90

Jákup Lindenskov, løgtingsmaður:

Stuðlið føroyskarar í framleiðslu - í øllum!

- Hesaferð verður neyvan nokur kapping um, hvør er mest óførur at bjóða sær til at byggja havnir, vegir ella tunnlar, skrivar Jákup Lindenskov, løgtingsmaður.

- Heldur verður tað spurningurin um, hvussu vit finna røttu javnvágina, so vit sleppa burtur úr naggatódnini í fiskivinnuni.

Nú løgtingsval er útskrivað í ótíð og nýtt løgting skal veljast, er sjálvsagt at fólk spyr, hvat flokkarnir, sum stilla upp til valið, hava at bjóða fram. Ella hvønn politikk flokkarnir vilja føra, sum kann vísa vegin fram, tí vit hava higartil havt eitt stýri, sum at enda gavst í hálvum gekki, tí tað bar ikki til at finna semjur um tey mest tíðandi málini. Skilligt er tí, at tað máttu enda, sum tað gjørdi, tí teir vistu hvørki út ella inn.

Spilt tíðina burt

So mikið meira er hetta

ein harmaleikur, tí vituliga hava vit ikki ráð í hesum tíðum at lata tíðina fara til einkis.

Hin vegin bar heldur ikki til at halda fram við einum stýri, sum brúkti fyrst dagar, síðan vikur og mánaðar og at enda ár í dýrtgoldnari tíð til at finna semjur og loysa trætumál flokkanna millum, uttan at tað tó eydnaðist.

Finna javnvágina

Nú vita vit, at val verður, og at uppgávarnar verða nógvur og tungar, sum eitt nýtt løgting og landsstýri skal taka stóðu til.

Hesaferð verður

neyvan nokur kapping um hvør er mest óførur at bjóða sær til at byggja havnir, vegir ella tunnlar - ella grasvøllir kanska! Heldur verður tað spurningurin um hvussu vit finna røttu javnvágina, so vit sleppa burtur úr naggatódnini í høvuðsvinnuni.

Hesum er Javnaðarflokkurin fúsar at á-sanna.

Liva ikki av rávørini

Neyðugt verður at leggja so til rættis, at úrtøka og vinningur ikki verða treytaður av landskassastudningi og veðhaldi, men at vinnumynstrið verður lagt um, so vit

veruliga verða eitt samfelag, sum framleiðir lidna vøru burtur úr egnu rávøru.

I dag er útflutningur okkara merktur av sama innihaldi, sum fyrr, tá alt var saltfiskur. Vit útflyta næstan bara rávøru og vituligt er, at eitt samfelag, sum einans flytur út ráðvøru, verður fyrr ella seinri illa fyrri.

I so máta er lítið broytt frá 60'unum. Í dag er rávøran blokkfrystur fiskur. Hesa rávøru nýta stóru keyparalondini sum tilfar í teirra lidnavøru-framleiðslu.

Jákup Lindenskov, løgtingsmaður: - Vinnumynstrið má leggjast um, so vit verða eitt samfelag, sum framleiðir lidna vøru burtur úr egnu rávøru.

Bróta upp úr nýggjum

Hesi mongu árinu hefur áhugi føroyinga at selja fyrri útlendingar og heldur kveistra føroysku framleiðsluna til viks, verið serliga stóru. Eingin tímdir meira at tosa um føroyska framleiðslu, tí alt hitt útlendska loysti seg nógv betur.

Ullina gloymdu vit og nú brenna vit hana, fyrri at sleppa av við hana. Er hetta ikki tekin um ómegd, ella hvat? Fyrr var hon Føroya gull.

Víst eiga vit evni í samfelagnum og við røttum handalag kunnu vit skapa virði burtur úr - bæði tí ulfangi vit fáa

upp úr sjónum og av landinum, men eru vit tíverri alt ov skjót heldur at keypa tað, sum kemur uttanifrá.

Ikki kunnu vit geva útlendingum skuldina - hon er okkara.

Áhaldni hevur trotið, úrslitið er hareftir og tí megu vit mestsum bróta upp úr nýggjum, tí tað ber ikki til, at einki skal vera gott, sum er føroyskt.

Vit eiga at stuðla føroyska framleiðslu - og gera tað í øllum.

J. Lindenskov

Hvørji eru nú ráðini

Tá ið Franklin D. Roosevelt í 1932 varð valdur til forseta í USA, fekk hann sum setning at endurreisa eitt land í svárrari neyð. Arbeidsloysi var stórt, stórir partur av vinnulivinum á í skeljum, og fólk ið hevði als einki álít á framtíðina.

Endurreisingarpolitikkur Roosevelt's eydnaðist so væl, at hann varð valdur ikki minni enn fyra ferðir til forseta. Hesin endurreisingarpolitikkur verður vanligi millum manna kallaður »New Deal», og merkir tað tað sama sum, tá ið man í kortspæli gevur av nýggj-

um. Hesin »New Deal» politikkur fæddi við sær, at vinnuhjólina aftur fóru at mala við ferð, arbeidsloysið minkaði burtur í einki, men fremst av øllum, so fingi fólk aftur sjálvsálit og treysti at mæta framtíðina.

Støðan í Føroyum í dag kann hóast alt ikki heilt samanberast við støðuna í USA fyrst í triatiárunum, men vit eiga tó at ásanna, at støðan er alt annað enn góð. Vit hava fingið eitt skjótt vaksandi arbeidsloysi, fólk flytur av landinum og umframt alt annað, so hevur fólk ið her býr, mist áreði og dirvi til

at virka og trivast. Hetta er ein syrgjlig stóða fyrri eina og hvørja tjóð, og tí mugu skjót og skilagóð tiltøk setast í verk fyrri at venda hesi sjúku gongd. Stutt sagt vit eiga at savna kortini saman, blanda tey væl og geva av nýggjum. Vit hava ein føroyskan »New Deal» politikk fyrri neyðini.

Síðan seinasta løgtingsval hava allir flokkar á tingi uttan javnaðarflokkurin roynt síni kynstur úti í Tinganesi. Úrslitið av hesum politiska vavgreyti kenna vit tíverri alt ov væl. Skattatrýstið er um at taka breiðdi úr munn-

inum á fólk, hópur av húsum fara undir hamaran og postboðini ganga við slagsið av uppsagnarbrevum. Hetta er sviðin, sum føroyingurin merkir.

Tað, sum vit eiga at bita merki í, er, at henda vónleysa stóða er ikomin, síðan tær borgarligu kreftirnar tóku ræði í Føroyum. Teir lovaðu annars bæði gull og grønar skógar frammanundan seinasta løgtingsvali, men úrslitið gjørdist eitt skuladømi uppá borgarligan politikk, tá ið hann eydnaðist.

Tí er tað eyðvita bert tey eini ráðini at taka, og tað er, at vit á løgtingsvalinum komandi geva teimum borgarligu duratjórðingun, so vit enn einferð kunnu fáa trygg politisk viðurskipti her á landi við javnaðarflokkinum á

odda. Ongantið meira enn just nú, tørvar Føroya fólk ein sterkan javnaðarflokk, sum í landsins leiðslu aftur vil skapa livivánir og trivna fyrri allar føroyingar.

Vit høvdu eitt gott land at búgva í, og sjálvandi skal tað bera til, at Føroyar aftur verða eitt gott land at búgva í, ikki bert fyrri nokur fá, men fyrri okkum øll.

Vit hava ein føroyskan »New Deal» politikk, sum kann megna hetta, og Javnaðarflokkurin er til reiðar, men sjálvandi er fyrsta treytin tann, at vit verða so mikið sterkir, at tað verður javnaðarflokkurin, sum skal býta kortin út.

Joannes Eidesgaard
valevni javnaðarflokksins
í Suðuroy